

[Stumph.]

mere end 12 Timer før Mødetiden for at kunne indfinde sig paa Mødestedet i rette Tid, eller som ved deres Hjemsendelse ikke inden et Tidsrum af 12 Timer kan naa Hjemstedet, er berettiget til Dagpenge af 1 Kr. for hvert overskydende Tidsafsnit af indtil 12 Timer. Beløbet er tænkt at skulle yde Dækning for den værnepligtiges Udgifter til Fortæring under disse Rejser. Jeg erindrer ikke nu, hvor mange lukkulle Herligheder den værnepligtige i 1907 kunde faa for det svimlende Beløb, der var ham tilstaaet, men i Dag vil han for denne Krone knap kunne faa en Kop Kaffe med en Basse til. Det er derfor naturligt, at Beløbet forhøjes, hvis der da skal være en Smule Mening i Tingene, og det skulde der jo helst, men jeg er ikke enig med den højtærede Minister i den Maade, hvorpaa det efter Lovforslaget skal ske, idet det er Indenrigsministeren, der efter Forhandling med Finansministeren og Forsvarsministeren skal fastsætte de Satser, hvorefter der skal betales Dagpenge for hvert Tidsafsnit af indtil 12 Timer, der gaar ud over de første 12 Timer, en Begrænsning, som er fastholdt. Jeg synes absolut ikke, det er rigtigt, at man flytter Fastsættelsen af Størrelsen af disse Dagpenge fra Rigsdagen, hvor det hidtil har ligget, og over til Indenrigsministeren. Jeg er i det store og hele ikke nogen begejstret Tilhænger af Bemyndigelseslove eller af disse Bemyndigelser til Ministeren, eller rettere sagt Ministrene, selv om jeg naturligvis er klar over, at man i visse Tilfælde ikke kan undgaa det, men her synes jeg i hvert Fald det kunde undgaaes. Jeg kunde derfor ønske en Tilføjelse til den foreslaaede ændrede Affattelse af § 5, gaaende ud paa, at de af Indenrigsministeren udarbejdede Satser skal godkendes af Tingenes Finansudvalg. Det vil selvsagt ikke forhindre, at Satserne kan reguleres, naar Prisforholdene gør det ønskeligt og nødvendigt.

Jeg vil gerne nu, da vi har disse Forhold til Behandling, spørge, om den højtærede Minister vil give mig en Forklaring paa, hvorfor man opretholder den Bestemmelse, at den værnepligtige, der kan naa sit Hjem inden for et Tidsrum af 12 Timer, f. Eks. i Løbet af 11 $\frac{3}{4}$ Timer, ikke skal have Dagpenge til Fortæring undervejs. For mig er det ikke umiddelbart indlysende, at han ikke kan have samme Krav paa Dagpenge som den, hvis Hjemrejse tager 12 $\frac{1}{4}$ Timer. Jeg synes, at man ved en rimelig og fornuftig Aftrapning af Dagpengene maatte kunne tilfredsstille alle værnepligtige, og

jeg finder, at Tiden er inde dertil; det er i hvert Fald ikke for tidligt.

Idet jeg nu afventer, hvad den højtærede Minister vil svare, vil jeg selv vente med at tage Stilling til, om en eventuel Udvalgsbehandling vil være nødvendig. Jeg kan i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig, og jeg vil gerne tilføje velvillig Behandling i det høje Ting.

Stegger Nielsen: Det er en ganske naturlig Sag, at der finder en à jour-Føring Sted af de Beløb, der hidtil er ydet de værnepligtige til Dækning af deres Udgifter til Fortæring under deres Rejser efter Indkaldelse eller Hjemsendelse, saa at Beløbene kommer til bedre at svare til de ændrede Prisforhold, og vi fra vor Side hilser med Tilfredshed, at Bestemmelsen er affattet saaledes, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Finansministeren og Forsvarsministeren at fastsætte Satserne for Dagpengene. Derved kan disse reguleres umiddelbart, naar Prisforholdene gør det nødvendigt.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Malchau: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale den foreslaaede Forhøjelse af det Beløb, som tilkommer værnepligtige under deres Rejse til eller fra Militærtjeneste, hvis Rejsen tager over 12 Timer. Det Beløb paa 1 Kr., der blev fastsat i 1907, er naturligvis forældet og svarer slet ikke til det Prisniveau, vi har i Dag, og det er da ogsaa Tilfældet, som det oplyses af den højtærede Minister i hans Fremsettelsestale, at Mandskabet i C. B. U. Kolonnerne faar 3 Kr. I § 6 i Loven af 1907 staar der, at de nærmere Regler for Beregningen og Udbetalingen af Rejsepenge og Dagpenge fastsættes af Justitsministeren; det var altsaa Justitsministeren dengang, nu hører det under den højtærede Indenrigsminister, og Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Finansministeren og Forsvarsministeren at fastsætte Satserne for disse Dagpenge, der skal reguleres efter Prisforholdene. Jeg er ikke klar over, hvorledes Bestemmelsen i § 5 i Loven praktiseres, om Hjemstedet regnes at være den paagældendes Jernbanestation, saa at Tiden, der medgaar til Rejse frem og tilbage, regnes fra og til denne Jernbanestation, eller om det er saaledes, at hvis den værnepligtige f. Eks.